

Не важко помітити, що порівняно з попереднім чинний Кримінальний кодекс України більш як наполовину зменшив кількість видів злочинів, за які встановлене довічне позбавлення волі, обмеживши їх коло лише діяннями, пов'язаними з умисним посяганням на життя особи або спрямованими проти миру та безпеки людства.

Література

1. Закон України «Про внесення змін до Кримінального, Кримінально-процесуального та Виправно-трудоного кодексів України»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу до відомостей: <http://zakon.rada.gov.ua>.

2. Кримінальний кодекс України № 2001-V від 28 грудня 1960 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до відомостей: <http://search.ligazakon.ua>.

3. Кримінальний кодекс України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу до відомостей: <http://zakon.rada.gov.ua/>.

4. Кримінально-виконавчий кодекс України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу до відомостей: <http://zakon.rada.gov.ua/>.

5. Закон України «Про застосування амністії в Україні»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу до відомостей: <http://zakon.rada.gov.ua>.

6. Указ Президента України № 902 «Про Положення про порядок здійснення помилування»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу до відомостей: <http://zakon.rada.gov.ua>.

УДК 351.73 + 301.085:62(043.2)

Калюжний К. Р., здобувач,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

АКСІОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ

Права та свободи людини і громадянина є центральною ідеєю, що формує нові демократичні стандарти в суспільстві. При цьому характер взаємодії держави і особи є важливим показником стану суспільства в цілому і перспектив його розвитку. Неможливо зрозуміти сучасне суспільство чи людину без вивчення багатоманітних взаємовідносин між особистістю та державою [1, с. 7]. У зв'язку з цим, осмислення аксіологічного (ціннісного) аспекту інформаційних прав і свобод особи набуває особливої важливості і актуальності.

У процесі пізнавальної діяльності розрізняють два основних підходи до предмета дослідження: теоретичне та практичне (аксіологічне, ціннісне)

пізнання. Сутність теоретичного пізнання полягає в тому, що шляхом розкриття змісту та встановлення обсягу понять і категорій відтворюються об'єктивно існуючі якості об'єктів або явищ, які були предметом вивчення. В межах цього підходу об'єкт інтерпретується як такий, що існує поза людиною, її потребами та інтересами.

Аксіологічне пізнання завжди має практичну спрямованість. Як зазначає М. М. Мацькевич, ціннісний підхід у ході дослідження правових явищ дозволяє з'ясувати інструментальне призначення цих явищ, тобто можливості їх використання з метою задоволення тих або інших інтересів чи потреб певних суб'єктів [2, с. 212].

Інформаційним правам і свободам людини та громадянина притаманна соціальна і особистісна цінність, яка проявляється в різних сферах суспільних відносин, зокрема, економічній, політичній, ідеологічній і власне юридичній.

У сфері економічних відносин соціальна цінність інформаційних прав і свобод людини і громадянина вбачається в тому, що їх конституційне закріплення покликане відображати факт досягнення суспільством такого рівня економічного розвитку, за якого соціум матеріально здатний забезпечити повну та безперешкодну реалізацію можливої поведінки, що утворює зміст цих конкретних прав і свобод.

У сфері політичних відносин цінність інформаційних прав і свобод людини та громадянина визначається тим, що вони, по-перше, виступають мірою та показником досягнутого в суспільстві прогресу в галузі визнання й забезпечення індивідуальної свободи особи; по-друге, забезпечують громадянам активну участь у духовному житті й тим самим сприяють активізації пошуку та розробок різних політичних доктрин, що позитивно впливає на розвиток плюралізму в політичному житті суспільства; по-третє, закріплюючи варіанти можливої поведінки громадян, стимулюють їх суспільно корисну поведінку, в тому числі у сфері управління справами держави та суспільства.

У сфері ідеологічних відносин соціальна цінність інформаційних прав і свобод людини та громадянина зводиться до таких позицій: а) виступають в якості практичного втілення пануючих у суспільстві ідей, поглядів на демократію, гуманізм і права людини; б) являються дієвим засобом пропаганди досягнень суспільства в гуманітарній сфері; в) сприяють утвердженню юридичними засобами в суспільстві гуманістичних засад, що містять в інших соціальних нормах і політичних доктринах.

У правовій сфері соціальна цінність інформаційних прав і свобод людини і громадянина вбачаються в тому, що вони: а) виступають засобом упорядкування відносин у сфері інформаційної діяльності особи,

дозволяючи їй моделювати поведінку та прогнозувати поведінку інших суб'єктів; б) визначають систему конкретних юридичних можливостей особи у сфері інформаційної діяльності, а звідси – і систему обов'язків інших суб'єктів, що кореспондують цим можливостям; в) слугують юридичним інструментом набуття особою інформаційних благ; г) складають основу системи юридичних засобів забезпечення діяльності особи в інформаційній сфері.

Запропоновані ціннісні характеристики інформаційних прав і свобод особи в Україні не претендують на абсолютну вичерпність і завершеність. Однак у зв'язку з відсутністю комплексних наукових розробок соціальної та особистісної цінності інформаційних прав і свобод людини та громадянина окреслені вище сфери суспільних відносин у загальному вигляді відображають можливі напрями осмислення вказаних проблем і можуть бути підґрунтям для їх подальшого поглибленого дослідження.

Література

1. Бородін І. Л. Адміністративно-правові способи захисту прав та свобод людини і громадянина / І. Л. Бородін // Історико-теоретичні засади державотворення і правотворення в Україні: збірник наукових праць. – Київ, 2014. – 146 с.

2. Мацькевич М. М. Конституційно-правові засади забезпечення культурних прав і свобод людини та громадянина в Україні: [монографія] / М. М. Мацькевич. – Івано-Франківськ: Місто НВ, 2012. – 464 с.

УДК 355.01 (043.2)

Лисак Я. А., ад'юнкт,
Військовий інститут,
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка, м. Київ
Науковий керівник: Бородін І. Л., д.ю.н., професор

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПРИ ВИКОНАННІ НИМИ СЛУЖБОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ В МИРОТВОРЧИХ ОПЕРАЦІЯХ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

Традиційно для організації дій у зоні конфлікту потрібна згода всіх учасників, які беруть участь у його залагодженні. Хоч збройні сили, як і раніше, є хребтом більшості операцій з підтримки миру, їх різноманітна діяльність у цих операціях нині включає адміністраторів і економістів, співробітників поліції та юридичних експертів, саперів і спостерігачів за